

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**Nr 8972 van 19 maart 2008
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X
Gekozen woonplaats: Ten kantore van zijn X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. KAMERVOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 15 oktober 2007 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 september 2007.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 14 januari 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 februari 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. DIRICKX, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché B. COLMAN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 26 juni 2007 het Rijk binnen en diende op 12 juli 2007 een derde asielaanvraag in. Op 26 september 2007 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

2. Het asielrelaas wordt als volgt weergegeven in de bestreden beslissing: *“U verklaarde de Chinese nationaliteit te bezitten, van Tibetaanse origine te zijn en afkomstig te zijn uit het district Meldro Gungkar gelegen in de Tibetaanse Autonome Regio. Dit is uw derde asielaanvraag in België. U vroeg een eerste maal asiel aan op 16 december 2002. De Dienst Vreemdelingenzaken nam hieromtrent op 20 januari 2003 een beslissing tot weigering van verblijf, die door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (C.G.V.S.) werd bevestigd op 28 april 2003. Het beroep tot nietigverklaring dat u indiende bij de Raad van State werd verworpen op 31 augustus 2006. U diende echter een tweede asielaanvraag in op 8 februari 2006, waarin de D.V.Z. op 9 maart 2006 besliste tot een weigering tot in overwegingname. Op 15 december 2006 reisde u naar Zwitserland om aldaar een asielaanvraag in te dienen. Toen de Zwitserse autoriteiten uw verblijf in België ontdekten, werd u overgedragen aan België op 29 juni 2007. U diende daarop een derde asielaanvraag in op 16 juli 2007. U verklaarde na uw eerste asielaanvraag in België nooit te zijn teruggekeerd naar uw land van herkomst. Ter rechtvaardiging van uw derde asielaanvraag legde u op het C.G.V.S. uw originele Chinese rijbewijs, een brief van uw familie in Tibet en uw “themto” (familiehuishoudenboekje) neer.”*

Ten gronde.

2. Verzoeker roept de volgende middelen in: *“schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, schending van de motiveringsplicht.”*
1. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan invoeren. Aangezien verzoeker stelt dat zijn asielrelaas wel als geloofwaardig en oprecht moet worden beschouwd en hij bijgevolg de beoordeling van de aangehaalde feiten door de Commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.
2. Inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over volheid van rechtsmacht, d.w.z. dat de Raad het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en hij als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil, waarbij hij de bevoegdheid heeft tot hervorming of tot bevestiging van de door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen genomen beslissingen ongeacht het motief waarop de Commissaris-generaal de bestreden beslissing heeft gesteund (Wetsontwerp nr. 2479/001 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, p. 95). Door de devolutieve werking van het beroep is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund. De bewijslast ligt in beginsel bij de kandidaat-vluchteling, die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas. Bij het ontbreken van dergelijke elementen

dient hij hiervoor een aannemelijke verklaring te geven (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, 1992, nr. 196). De vrees van verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (R.v.St., X, nr. 118.506, 22 april 2003).

Nopens de status van vluchteling.

3. De Commissaris-generaal wijst erop dat reeds in het kader van zijn eerste asielaanvraag besloten werd dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden Chinese nationaliteit. Naar aanleiding van zijn derde asielaanvraag legt verzoeker drie nieuwe documenten neer: zijn Chinees rijbewijs, een brief van zijn familie en zijn individuele inschrijving uit het "hukou" (Tibetaans: "themto")-boekje van zijn familie. De Commissaris-generaal meent dat *"geen van de documenten zijn van die aard dat zij de eerdere vaststelling van het CGVS kunnen wijzigen."*
1. Met betrekking tot verzoekers rijbewijs stelt de bestreden beslissing: *"Het door u neergelegde rijbewijs dat, zoals u verklaart, u werd uitgereikt door de Chinese overheid, strookt inhoudelijk niet met de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd. De geldigheidsduur van het rijbewijs dat u hier neerlegde bedraagt zes jaar en is niet conform aan bovengenoemde informatie. Er kunnen dan ook ernstige bedenkingen gemaakt worden bij de authenticiteit van het door u neergelegde rijbewijs. Uit de verdere gegevens die u verstrekte op vraag van het CGVS hoe u uw rijbewijs in China behaalde, kan voorts afgeleid worden dat u niet op de hoogte bent van de geijkte procedure in China om een rijbewijs te halen en bevestigt het vermoeden dat uw rijbewijs geen een authentiek document is. Zo verklaarde u dat u geen theoretisch examen hoefde af te leggen, dat u niks hoefde te betalen voor het behalen van een rijbewijs en dat u zonder tussenkomst van een rijsschool uw rijbewijs haalde. Deze verklaringen zijn niet in overeenkomst met dezelfde informatie beschikbaar op het CGVS en toegevoegd aan het administratieve dossier."* Verzoeker geeft geen aannemelijke verklaring voor deze vaststellingen, die grondslag vinden in het administratief dossier. Het rijbewijs komt dan ook frauduleus voor.
2. Wat het afschrift van de hukou betreft is het volgens de Commissaris-generaal *"op zijn minst bevreemdend te noemen dat hoewel u afkomstig bent uit een eenvoudig plattelandsdorp uit Meldrogungkar en leefde als landbouwer, u desalniettemin een "hukou" of "themto" kan neerleggen op het CGVS daterend van 18 oktober 1964. Informatie van het CGVS leert echter dat pas na het midden van de jaren negentig de hukou werd uitgereikt aan plattelandsbewoners. Een kopie van deze informatie werd toegevoegd aan het administratieve dossier."* Verzoeker stipt aan dat het *"frappant [is] dat de Zwitserse autoriteiten de huku van verzoeker uit zijn plasticje hebben gehaald en verzoeker hebben toevertrouwd dat het hier om een origineel stuk gaat en dat ze ervan overtuigd zijn dat verzoeker een Tibetaan is. Verzoeker heeft dit stuk via zijn ouders ontvangen. Dit stuk werd verkregen door de ouders van verzoeker en dit na de geboorte van verzoeker. Verzoeker is formeel dat dit stuk echt is."*
3. Verzoekers loutere bewering dat zijn document authentiek is doet geen afbreuk aan de vaststellingen van de Commissaris-generaal die overigens niet weerlegd worden. Zijn opmerking dat de Zwitserse autoriteiten dezelfde mening waren toegedaan wordt

niet aangetoond. Uit het dossier blijkt bovendien dat verzoeker eerder verklaarde dat de Zwitserse autoriteiten niet zijn hukou maar zijn rijbewijs uit het plasticje haalden om de echtheid ervan te verifiëren.

4. Wat de brief van zijn familie betreft dient te worden vastgesteld dat dit een subjectief, gesolliciteerd document is en dat dergelijke privé-correspondentie geen bewijswaarde heeft. Bovendien merkt de Commissaris-generaal terecht op *“dat uw familie in het Chinees communiceert met u en niet in het Tibetaans, uw moedertaal is evenwel opmerkelijk te noemen.”* Verzoeker meent echter dat *“het feit dat de brief in het Chinees is opgesteld en de ouders en verzoeker geen Chinees spreken of schrijven wijst juist op de goede trouw van verzoeker en op de echtheid van de brief. Verzoeker maakt deze brief over zonder er 100 percent zeker van te zijn wat er in staat. Hij heeft zich moeten beroepen op derden om te weten te komen wat er in staat. Waarom de brief in het Chinees is geschreven is misschien eigenaardig maar maakt van verzoeker [geen] bedrieger waardoor zijn asielrelaas ongeloofwaardig zou worden.”* Verzoeker verklaarde dat hij toevallig via een kennis opnieuw in contact kwam met zijn familie, dat ze hem vervolgens die ene brief stuurden, en dat hij sindsdien opnieuw geen contact meer met hen heeft. Verzoeker geeft geen aannemelijke verklaring waarom de brief, die ondertekend is door een *“elder brother”* en het enige contact zou zijn tussen verzoeker en zijn familie, in het Chinees en niet in het Tibetaans is opgesteld. Dat de brief zou uitgaan van zijn familie kan niet overtuigen.
5. De bestreden beslissing stelt *“Tenslotte versterkt het feit dat u beweert niet geregistreerd te zijn in de “Nelenkhang” of het Tibetaanse “Refugee Reception Center” in Nepal en zelfs niet op de hoogte was van het bestaan van dit centrum zoals u verklaarde op het CGVS (zie p.8), de vaststelling dat u geen uit de Chinese Volksrepubliek gevluchte Tibetaan bent.”* Verzoeker stelt *“niet te zijn geïnteresseerd in een Nelen Khang in Nepal”* en wijst erop dat *“de directeur van het Tibet Information Network te Londen, de heer Thierry Dodin, niet zeker is of wel elke Tibetaan op de hoogte is van de Nelen Khang en dat zeker niet alle Tibetanen ernaar toe trekken omdat ze weten dat de Chinese staatsveiligheid de Nelen Khang nauwlettend in het oog houdt.”* en dat *“Minnie Cancellaro stelt dat de meeste –doch niet alle- Tibetanen op de hoogte zijn of er naartoe zouden gaan. In deze gevallen zou een vriend of of familielid hen helpen om Nepal te verlaten en documenten voor hen te arrangeren, wat ic ook gebeurde.”* Verzoeker stelt aldus dat zijn onwetendheid inzake de Nelen Khang zijn Tibetaanse afkomst niet onmogelijk maakt, doch dit doet geen afbreuk aan de vaststelling dat dit minstens bevreemdend voorkomt, en de geloofwaardigheid van zijn Tibetaanse nationaliteit verder ondermijnt.
4. Het verzoekschrift stelt *“In hoofde van verzoeker bestaat er een gegronde vrees voor vervolging wegens politieke redenen in de zin van de Conventie van Genève.”* Verzoeker stelt dat zijn vrees actueel is en dat zijn leven in gevaar is: *“Hij is gekend als een tegenstander van het regime en riskeert daarom gestraft te zullen worden. (...) Verzoeker wordt verdacht van activiteiten tegen de overheid. Hij verbrandde de Chinese vlag, riep leuzen voor een onafhankelijke Tibet.”*
1. Verzoeker legt bedrieglijke documenten neer. Zijn verklaringen zijn onvoldoende om aannemelijk te maken dat hij afkomstig is uit de Volksrepubliek China. Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij omwille van zijn activisme voor een onafhankelijke Tibet wordt vervolgd.

5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

Nopens de subsidiaire bescherming.

6. Verzoeker *“is van mening dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat, wanneer hij naar Tibet terugkeert een reëel risico zou lopen op ernstige schade en hij zich niet onder de bescherming van Tibet kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden valt.”* Verzoeker vreest een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, die in strijd is met art. 3 EVRM, te zullen ondergaan.
1. Wat betreft artikel 3 EVRM, wijst de Raad erop dat er in onderhavige procedure geen uitspraak gedaan wordt over een terugleidingsmaatregel, maar uitsluitend over de toekenning van vluchtelingenstatus (artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen) en het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus (artikel 48/4 van dezelfde wet). Dit middel is dan ook dienstig ingeroepen.
2. Verzoeker werkt dit middel niet uit. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen slechts vaststellen dat verzoeker zijn identiteit en nationaliteit niet aantoonde noch aannemelijk maakt. Verzoeker toont niet aan waar hij verbleef vooraleer in België asiel aan te vragen. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 § 2 c) dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Tibet in de Volksrepubliek China. De Raad moet haar oordeel steunen op de feiten en middelen aangevoerd door de verzoekende partij. Het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (R.v.St., X, nr. 136.692, 26 oktober 2004).
3. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.
4. Het middel wordt verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien maart tweeduizendenacht door:

mevr. K. DECLERCK, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. J. D'HAESE, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. D'HAESE.

K. DECLERCK.